



Van dichtbij val ik wel mee

GRONINGEN - Jacques d'Ancona is theatercriticus. Daarnaast kennen we hem als voetbalscheidsrechter en als genadeloze juryvoorzitter bij tv-talentenjachten. Want in de tijd dat gezapigheid regeerde in het Nederlandse amusement, durfde hij het in programma's als de 'Soundmixshow' aan om kandidaten kritisch te beoordelen. Als hij volgend jaar tachtig wordt, komt er een musical over zijn leven.

Door **Jan Vriend** - 9-1-2016

Wat wilde je als kind later worden?

„In mijn kinderjaren was ik veel ziek. Daar heb ik een grote bewondering voor artsen aan overgehouden omdat zij echt iets voor een ander betekenen. Daarom wilde ik vroeger chirurg worden. Maar ik was volstrekt ongeschikt om medicijnen te studeren. Daarvoor moet je goed zijn in exacte vakken, maar dat was bij mij een drama. Voor talen

haalde ik hoge cijfers, maar van wis- en natuurkunde bracht ik niks terecht.”

Wat was je eerste baan?

„Naast mijn studies Engels en Rechten werkte ik op zondagavonden bij de sportredactie van het Nieuwsblad van het Noorden in Groningen. Daar woonde ik vlakbij. Dan floot ik 's middags als scheidsrechter een voetbalwedstrijd en ging ik 's avonds naar de redactie om verslagen uit te tikken, uitslagen na te bellen en wedstrijdverslagen op de telex te zetten voor andere kranten. Daarmee verdiende ik vijftien gulden op een avond. Soms ging dat geld op aan etentjes bij de Chinees, maar vaker gaf ik het uit aan theaterkaartjes. Ik was toen al een liefhebber van alles wat met toneel, cabaret en musical te maken heeft. Later heb ik daar als journalist mijn beroep van gemaakt.”

Wat was het leukste werk dat je ooit deed?

„Het is altijd een waar genoegen om avonden te presenteren voor goede doelen. Dat doe ik voor het KWF, Make a Wish, het Aidsfonds, Unicef, Spieren voor Spieren en noem maar op. Iets doen voor het goede doel geeft me altijd een goed gevoel. Vooral als je je verdiept in de mensen en het verdriet dat achter zo'n goed doel zit, voel je je heel gelukkig als je iets kunt doen. En je komt bij die avonden vaak nog boeiende mensen tegen, ook. Bij een benefietgala

van 'Spieren voor Spieren' stond ik samen met Louis van Gaal op het podium. Ik zei toen: 'Louis en ik hebben één ding gemeen: van dichtbij vallen we allebei best mee. Truus moest er erg om lachen.'

Heb je wel eens werk gedaan alleen omdat het geld opleverde?

„Nee. Bij alles wat ik deed, stond altijd maar één ding voorop: ik moest het leuk vinden. Dat motto hield ik vast bij mijn werk voor de krant, als jurylid op televisie en bij mijn presentaties in het land. Tot op de dag van vandaag blijf ik die leidraad trouw. Anders kun je het ook geen vijftig jaar volhouden.’’

Wat zou je doen als je een miljoenenprijs won?

„Dan ga ik lekker door met wat ik nu doe. Ik zou een deel van het geld beleggen, al heb ik geen idee waarin ik dat zou moeten doen. Ook zou ik een groot deel van de prijs schenken aan allerlei goede doelen. Denk vooral niet dat ik een wereldreis ga maken. Hooguit een cruise op de Middellandse zee. Niet te lang, hoor. Als ik op reis ben, wil ik altijd binnen twee weken weer thuis zijn’’